

Érints meg..

Érints meg, - erre kérlek, - ha kisbabád vagyok!
Ölelj gyakran magadhoz, nélküled "megfagyok"!
Ne csak pelenkázz, mosdass, ha éhezem etess!
Puszild meg arcom százszor, mert így természetes!
Ringass el két karoddal, nyugtasd meg lelkemet,
öledbe bújva érzem, hogy jó szülőm szeret!
Érintésed ha érzem, az biztonságot ad,
Érints meg, ez az érzés, mindig velem marad!

Érints meg, - erre kérlek, - ha gyermeked vagyok,
s nem értem a világot, s félelmeim nagyok.
Ne tarts magadtól távol, ha veled dacolok,
helyemet nem találom, sok még az új dolog!
Keresd az utat hozzám, próbálj megérteni!
könnyű álmokat hozz rám, s akarj érinteni!
Jó éj puszd oly édes, olyan megnyugtató,
mesélő érintésed álomba ringató!

Kamasz fiaddá váltam? Érints meg akkor is!
Lelkem nem érzéketlen, csak más világba visz!
Ne hidd, hogy azért bántlak, mert most komisz vagyok.
Ezer tüském is vágyja az ölelő karod!
Magam felnőttnak érzem, - s hangodra szomjazom,
az élet viharához így alkalmazkodom.
Ketté szakadt világban, még helyem nem lelem,
viselj el hogyha bántlak, s maradj mindig velem!

Érints meg! - erre kérlek, - ha barátod vagyok!
megnyugtató ölelésed, ha más felzaklatott!
Biztató szép szavakkal lelket is önts belém.
értelmet adj a létnek, és tarts tükröt elém.
Kétségeimet vedd el, tudasd: fontos vagyok!
Lehet hogy érintésed, minden, amit kapok.
Ha szomorú a lelkem, vidámíts végre fel,
legyél velem ha baj van, s nem hagylak én sem el!

Kedvesem, éltem párja, most hozzád fordulok,
érintésed, szerelmed, a legszentebb dolog.
Ám tévedés azt hinned, a szenvedély elég.
Ezer félelmem kerget a karjaidba még.
Megnyugtató ölelésed, vigaszt nyújtasz nekem,
lágyan szoríts magadhoz és szebbítsd életem!
Ilyenkor végre érzem, - szemünk együtt ragyog.
Olyannak szeretsz engem, amilyen ÉN vagyok.

Felnőtt gyereked lettem, most már csak az leszek,
s van már saját családom, kiket ölelhetek.
Anyám, s apám karjára mégis számíthatok.
Érints meg most is, kérlek, mikor gyenge vagyok.
Szülői ölelésed, ma is sokat jelent,
így segíts értékelni, múltat jövőt, jelent.
Már én is másképp látlak, jobban becsüllek már.
Ami fáj elfelejtem, az élet jó tanár.

Érints meg még! - ezt kérem - idős szülőd vagyok.
Erős karodra vágyom, mielőtt meghalok!
Érints meg, ahogy egykor érintettelek,
amikor apró voltál, kis, védtelen gyerek.
Ülj le a közelemben, fogd kezem, adj erőt,
simíts az öreg arcon, sok ráncot, vad redőt!
Melegítsd át a szívem, megfáradt tagjaim,

te rólad szólt az élet, a legszebb álmaim. (Aranyosi Ervin)